

ΣΑΛΠΙΓΓΕ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΟΥ ΛΑΟΥ

ΠΟΛΙΤΙΚΟ-ΣΤΕΥΡΙΚΗ

ΕΒΔΟΜΑΛΙΑΙΑ.

ΕΤΟΣ Β.

ΑΡΙΘ. 54

Συνδρομή υποχρεωτική έτησία προπληρωτέα εν Κύπρω Σελ. 8. Έν τῷ ἑξωτερικῷ Σελ. 12.

Ἄρθρα σύμφωνα τῷ προγράμματι τῆς "ΣΑΛΠΙΓΓΟΣ" καταχωρίζονται δωρεάν. Εἰδοποιήσεις καὶ διατριβαὶ κατ' ἀποκοπὴν.

Πᾶσα ἀποστολὴ ἀφορῶσα τὴν "ΣΑΛΠΙΓΓΑ" δεῖν νὰ διευθύνηται τῷ Συντάκτῃ Σ. ΧΟΥΡΜΟΥΖΙΩΙ εἰς Λεμεσό.

Editor S. HOURMOUZIOS LIMASSOL.

Μὴ πράττε ἔργα τῶν ὁποίων ἡ δημοσίευσίς σοι προξενεῖ ἐντροπὴν, διότι γρήγορα ἡ ἀργὰ θὰ φανερωθῶσι.

ΚΥΠΡΟΣ.

ΤΕΤΑΡΤΗ.

18, ΜΑΡΤΙΟΥ 1885.

ΔΕΝ ΕΙΣΑΙ ΕΥΓΕΝΗΣ ΑΝ ΔΕΝ ΕΥΡΩΠΑΪΖΗΣ.

Φαίνεται ὅτι τὴν εὐγένειαν, τὰ καλὰ ἦθη καὶ ἔθιμα, τοὺς καλοὺς τρόπους καὶ τὴν εὐγενικὴν συμπεριφορὰν ὁ Θεὸς τὰ ἔδρεξε σύσσωμα πᾶν γαλάζι, εἰς τὴν Εὐρώπῃν μόνον, δηλαδὴ Γαλλίαν, Ἰταλίαν, Ἀγγλίαν κλ. ἡ δὲ πτωχὴ Ἑλλάς, τὸ κέντρον τοῦτο τῶν ἐνδόξων ἀλλὰ βεβαίως καὶ ὄχι εὐγενῶν προγόνων μας, ἔβλεπεν ἀπὸ μακρὰν τὸν κατακλυσμὸν τοῦτον μετὰ τὸν ὁποῖον ὁ Θεὸς ἠδύσκησε νὰ πνίξῃ τὴν λοιπὴν πᾶσαν ἐκτὸς αὐτῆς Εὐρώπῃν. Τοῦτο, οἱ πρόγονοί μας ἐκεῖνοι οἱ ὁποῖοι ἐμπρός μας σήμερον εἶνε χάχαδες, δὲν τὸ ἐνόησαν οὐδὲ τὸ ἐσκέφθησαν καὶ, (χαμπάρι δὲν εἶχαν ἀπὸ εὐγένειαν), διὰ νὰ προσπαθήσωσι νὰ μιμηθῶσι καθ' ὅλα τοὺς Φράγκους καὶ νὰ βυζάσωσιν ἀπὸ ἐκείνους εὐγένειαν, ἀλλὰ ἐρώτα καὶ μᾶς σήμερον ποῦμεθα τετραπερασμένοι, ἔξυπνοι, μετὰ νοὺν μέγα καὶ σοφίαν πολλήν, πῶς ἠδυνήθημεν καὶ ἀνεκαλύψαμεν τὴν πηγὴν τῆς εὐγενείας καὶ τῆς καλῆς συμπεριφορᾶς καὶ ὁλονὲν ροφούμεν καὶ τραβοῦμεν εὐγένειαν, ἦθη καὶ ἔθιμα Εὐρωπαϊκά, τόσο πολύ, ὅπου τρέχουν πλέον καὶ ἀπὸ τὴν μύτην μας καὶ ἀπὸ τὰ ποδηνάρια μας.

Ἔξω! Ἔξω μακρὰν τὰ ἀπλὰ ἐκεῖνα καὶ σκέττε ἦθη καὶ ἔθιμα τῶν παλαιῶν

ἐκείνων Ἑλλήνων, διὰ νὰ εὕρωσι θέσιν νὰ εἰσέλθωσι τὰ ἀξιόλογα σημερινὰ τῶν Φράγκων. Οἱ δυστυχεῖς οἱ ξένοι μᾶς τῷλεγον πρὸ τόσου καιροῦ ὅτι ἡμεῖς οἱ Ἕλληνες εἴμεθα βάρβαροι, μὰ ἡ ξερὴ μας κεφαλὴ τῶρα ποῦ πᾶ νὰ χωρήσῃ τὸ γῶργησεν. Ἄς κοπιᾶσιν λοιπὸν ὅσοι ἀπ' αὐτοὺς δὲν παραδέχονται ὅτι ἐξευγενίσθημεν εὐρωπαϊκῶς, ἃς μᾶς μυρισθῶσι καὶ νὰ δοῦν ὅτι ὅζο μεν Εὐρωπαϊσμοῦ μετὰ τὰ σάρκια του, μὰ ὁσμή μιὰ φορά! Ἄς μᾶς ἐξετάσωσι καλῶς καὶ μετὰ μικροσκοπίον καὶ μετὰ στηθοκόπιον, ἂν θέλουν καὶ δὲν βαρύνονται, καὶ ἂν εὕρουν πάνω μας ἔστω καὶ ὅσας μὴν τρίχα ἑλληνικῶν ἐθίμων ἃς τὴν ἐμπήξουν εἰς τὰ μάτια μας. Ἀλλὰ ἡμᾶς τοὺς εὐγενεῖς νὰ ἐξετάσωσιν ἐννοεῖται, ὄχι κατὰ χωρικούς οἱ ὁποῖοι ἐμεινάν μετὰ τὰ συστήματά των ἐκεῖνα τὰ παλαιὰ, τὰ βάρβαρα, τὰ ἑλληνικά δηλαδὴ, ποῦ καθοῦνται νὰ φᾶν καὶ τῶν ὅλοι ἀπῶνα πιάτον καὶ μετὰ τὸ δεξιὸν τῶν χερῶν—ἀκούσ' ἐκεῖ ἀδιακρίσιαν! χαιρετίζουσιν ὁ ἕνας τὸν ἄλλον μετὰ τὸ «καλὴ ἡμέρα» καὶ τὸ «ὦρα καλὴ»—ἀκούσ' ἐκεῖ βαρβαρότητες! βγαίνουν νὰ χορέψουν καὶ στέκονται ὁ ἕνας ἀντικρὺ τοῦ ἄλλου καὶ κρατοῦν καὶ μανδύλια—ἀκούσ' ἐκεῖ ἀνοησίαν! Ὅχι ἀπ' ἐκείνους νὰ ἐξετάσωσιν, ἀλλὰ ἡμᾶς ἡμᾶς οἱ ὁποῖοι τοῖς προβαλλομένον στηθος εὐγενικὸν, εὐρωπαϊκόν.

Καταδεχόμεθα ἡμεῖς π. χ. ὅταν τρώ

γωμεν νὰ κρατῶμεν τὸ πηροῦν ἀπὸ τὸ δεξιὸν χέρι; καὶ τότε δὲν θὰ μᾶς ποῦν ὅτι δὲν ἐφάγαμεν ποτὲ μετὰ Εὐρωπαίους, τὸ ὁποῖον εἶνε μεγάλη προσβολὴ διότι ἰσοδυναμεῖ μετὰ τὸ αἶμα ἀνοησίας. Εἴθε ἐπειδὴ τὸ δεξιὸν εἶνε συνειθισμένον μετὰ τὸ μαχαίρι, πρέπει τὸ ἀριστερὸν νὰ συνειθίσῃ μετὰ τὸ πηροῦν—μὰ ἂν μᾶς φέρουν ἑξαφνικὰ πιάφι ἢ ζωμόν;—αἱ τότε τὸ χουλιὰρι πρέπει νὰ τὸ πάρωμεν ἀπὸ τὸ δεξιόν, διότι ἀπὸ τὸ ζερβὸν εἶνε ἀπολίτευτον—καὶ λοιπὸν ἀντὶ νὰ συνειθίσω τὸ ἀριστερὸν μετὰ τὸ πηροῦν, καλλίτερον νὰ τὸ συνειθίσω μετὰ τὸ μαχαίρι καὶ τοιοῦτοτρόπως θὰ μεταχειρίζομαι πάντοτε τὸ δεξιὸν καὶ εἰς τὸ χουλιὰρι καὶ εἰς τὸ πηροῦν—ὄχι! εἶνε ἀπολίτευτον! οἱ Εὐρωπαῖοι ἔτσι κάμνουν!

Ἐκεῖνα πάλιν τὰ φορέματα τῶν παλαιῶν Ἑλλήνων καὶ Ἑλληνίδων, τί ἄνοστα πράγματα ἦσαν Θεέ μου! ἀπριναν τὸ σῶμα νὰ φαίνεται ὅπως ἦτο φυσικά· οὔτε τὴν μέσην ἔσφιγγαν κομματὶ νὰ λεπτύνη, οὔτε τὸ στῆθος νὰ τορνευτῇ κομματὶ, οὔτε τοὺς μηρούς νὰ φαίνωνται εὐτραφεῖς, οὔτε τὸ χρῶμα νὰ λευκαίνῃ ἢ νὰ κοκκινίσῃ κομματὶ κατὰ τὰς περιστάσεις. Ἀλλὰ δὲ μας καὶ μᾶς σήμερον μετὰ ποῖαν τέχνην κατορθώνομεν ὅλ' αὐτὰ χάρις εἰς τὴν Εὐρώπῃν ἢ ὅποια μᾶς στέλλει καθ' ἡμέραν εἰκόνας νέων συρμῶν καὶ συνταγὰς νιφιδίων διαφόρων.

Handwritten note: m. Vainfeld

Μὰ ἀπαντῶ ἓνα εἰς τὸν δρόμον; πρέ-
πει νὰ τὸν πῶ ἄ τ ῖ ο δια νὰ μὲ κατα-
λάβῃ ὅτι ἐξευρωπαϊκίσθηκα καὶ νὰ γειύ-
σῃ τ' ἀμμάτι τοῦ εὐγένειαν. Μὰ γίνε-
ται χορός; πρέπει νὰ ἔχω τὸ Γαλλικόν
ἐκεῖνο φόρεμα καὶ νὰ χορεύω φράγκικα,
νὰ κρατῶ δηλ. ἀπὸ τὴν μέσσην τὴν κυ-
ρίαν καὶ νὰ τὴν ἀνεμοσύρνω καὶ νὰ τὴν
ἀνεμογυρίζω κατὰ τὸν εὐρωπαϊκὸν ρυθ-
μόν. Μὰ πηγαίνω μαζί μὲ κανένα ποῦ-
ποτε; ἐκεῖ εἰς τὴν πόρταν πρέπει νὰ
σταθῶ νὰ λέγω εἰς τὸν ἄλλον ὁ ρ ῖ σ τ ε ,
νὰ λέγῃ ἐκεῖνος εἰς ἐμὲ ὁ ρ ῖ σ τ ε ,
νὰ τὸν ἐπαναλαμβάνω ὁ ρ ῖ σ τ ε πα-
ρα κα λ ῶ , καὶ νὰ μοῦ λέγῃ ὁ ρ ῖ-
σ τ ε σ ᾱ ς πα ρ α κα λ ῶ ,—μὰ
μοῦ κκοραίνεται—μὰ δὲν εἶνε δυνατόν
τοῦτο—θὰ δυσχερεστηθῶ—καὶ ἐγὼ ἐπί-
σης—δὲν θὰ εἰσέλθω—οὔτ' ἐγὼ—Καὶ
ἀδιάφορον ἂν ἔχῃ καὶ βροχὰς καὶ γέινο-
μεν κ' οἱ δύο μούσκειμα· τὸ βρέξιμον ἐ-
λθίνο θὰ δείξῃ εἰς πάντας ὅτι εἴμεθα κ'
ἔσω κ' ἔξω β ρ ε μ ῆ ν ο ἰ ἀπὸ
εὐγένειαν ἐννοεῖται.

Ἔτσι λοιπὸν φίλοι μου! ἐμπρὸς κ'
ἠύραμεν πρὸς τὴν πηγὴν τῆς εὐγενείας
καὶ τῆς καλῆς συμπεριφορᾶς. Ἐμπρὸς!
νὰ εὐρωπαϊκισθῶμεν εἰς τὴν ἐντέλειαν καὶ
ἄφῃτε τὸν συμπατριώτην μας τὸν Γάλ-
λον ἐκεῖνον τὸν κ. Γούσταβον Λαφφὸν,
τὸν πρόξενον τῆς Γαλλίας εἰς τὴν Ἀδρι-
ανούπολιν ὃ ὁποῖος θέλει νὰ ἔχωμεν τὴν
καρδίαν Ἑλληνικὴν νὰ παραπονῇται ὅ-
σον θέλει εἰς τὰς στήλας τῆς ἀξιολόγου
ἐφημερίδος τοῦ «Νεολόγου» Κωνσταντι-
νουπόλεως. Κύταξτε ἐσχάτως τί ἔγραφε:

ΤΟ ΠΑΡΑΠΟΝΟ ΜΟΥ.

Πῶς σ' ἀγαπῶ γλυκεῖα Ἑλλάς
ὅταν δευτέρῃ μου μάνα
ὅς τὸν κόσμον πρὸς τὸ φῶναξ
ὅταν πασχαλιᾶς καμπάνα.
Μὰ ἔχω μὲ τοὺς Ἑλληνας
παράπονο μεγάλο,
ποῦ ἂν μοῦ μένῃ ὅς τὴν ψυχὴ
θὰ πάθω δίχως ἄλλο.
Αὐτό νι τὸ παράπονο
ποῦ καίει τὴν καρδιά μου,
πῶς ἐφραγκέψατε πολὺ,
ὦ Ἑλληνόπαιδά μου.
Ναί! καθ' ἡμέρα χάνεται
καὶ σβύν' ἡ ρωμηοσύνη
σὰ μαραμμένο λούλουδο
ὁποῦ δροσιὰ δὲν πίνει.
Ὅλα σας εἶνε φράγκικα
ὅλα τὰ ζηλεμένα,
καὶ ἑλληνικὸ πιά ἔθιμο
δὲν σώζεται κανένα.
Φράγκικος εἶνε ὁ χορὸς

φράγκικα τὰ τραγούδια,
μὲ φράγκικα ὀνόματα
βαπτίζουσιν τὰ λουλούδια.
— Ἄν ἔχῃς πάθος ὅς τὴν ψυχὴ
ποῦ καίει ὅταν καμῖνι,
πρέπει τὴν γλῶσσα νὰ μιλᾷς
τοῦ Βέρδῃ καὶ Μπελλίνῃ.
Τὸν τροβατόρο ὅταν ἀκούς;
νὰ κάμνῃς πῶς πεθαίνεις
καὶ μὲ τὸ πτόμα ἀνοιχτὸ
ὅταν χάχας ν' ἀπομένῃς.
Ἔως τὸ τέλος νὰ ρουφᾷς
τῆς Δίβας τὸ κομμάτι,
ἄλλως σε λένε θάναυσον
καὶ ἀπαιδεύτον χωριότη. —
Ἄχ! Μάστορ Βέρδῃ πουθενὰ
ἂν τύχῃ νὰ σε εὔρω,
τί ἔχεις ἀπ' τὰ χέρια μου
νὰ πάθῃς δὲν τὸ ἔξυρω.
Τόσαις φοραῖς μ' ἀνάγκασες
νὰ σε χειροκροτήσω
ποῦ μ' ἔκαμες κινέζικο
τραγούδι νὰ ποθήσω.
Καὶ σῆς, ὦ Ἑπτανήσιοι,
μεγάλοι καντατόροι
Ντὲλ κόντρα ποῦ ντο κλάσι κα
θερμοὶ ἀμμιράτοροι
Ἐν τῇ λατρείᾳ τῶν Μουσῶν
κἂν φέρετε τὰ πρῶτα,
Ἑλληνικὴν δὲν ἔχετε
ὅς τὸν λάρυγγά σας νότα . . .
Ἄχ! πέτε μου ποῦ τραγουδοῦν
τὰ ἔθνικα τραγούδια,
Ποῦ ἡ κοπέλλες ἀγαποῦν
τοῦ κάμπου τὰ λουλούδια,
Ποῦ τὸ σурτὸ χορεύουν
μὲ κεντητὸ μαντίλι,
Ποῦ ἔχουν χρῶμα κερασσοῦ
τῶν γυναικῶν τὰ χεῖλη,
Ποῦ ἀντηχεῖ τοῦ ἔρωτος
ἀγροτική φλογέρα,
Καὶ τ' ἀηδόνια κελαδοῦν
ὅς ἐλεύθερον ἀέρα,
Ποῦ χύνουν ἱσκιὰ δροσερὰ
ἀθάνατα πλατάνια,
Κι' ἀστράφτουν ὅς τῶν παλληκαριῶν
τὴν μέτη γαταγάνια,
Ἐκεῖ νὰ τρέξω μὲ στιγμὴ
νὰ εὐφρανθῶ νὰ ζήσω
Μὲ τοῦ βουνοῦ τ' ἀρώματα
μονάχα νὰ μεθύσω.
Ἐκεῖ νὰ βάλω νὰ μοῦ ποῦν
παλληκαριοῦ τραγούδι
ν' ἀνοίξῃ ἡ καρδοῦλά μου
ὅσα μερσινιάς λουλοῦδι

Gustave Laffon.

ΠΕΡΙΛΗΨΙΣ τῶν ΠΡΑΞΕΩΝ τοῦ ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΟΥ.

Κατὰ τὸ ὀκταήμερον τοῦτο τὸ Νομο-
θετικὸν Συμβούλιον συνεζήτει τὸ «περὶ
ἀγροφυλάκων» νομοσχέδιον ὅπερ ἐπεψη-
φίσθη ἐκτὸς τῶν ποινῶν τῶν παραβατῶν
αἵτινες ψηφισθῇσονται τὴν ἐβδομάδα

ταύτην. — Ἡ τοῦ Ἀγ. Κιτίου πρότα-
σις περὶ ἐγγραφῆς τῶν κοτσανιωτῶν καὶ εἰς
τὴν ἑλληνικὴν γλῶσσαν ἐγένετο δεκτὴ
ὥς καὶ ἡ νέα ἐκτίμησις ἐν περιπτώσει
δημοπρασίας κτήματός τινος; — Ἡ τοῦ
Ἀγ. Κιτίου ἐτέρα πρότασις περὶ ἐλαττώ-
σεως τοῦ δικαιοῦματος τοῦ κυνηγίου εἰς
Σελίνια 5 ἀντὶ 10 ἀπερρίφθη ὥς καὶ ἡ τοῦ
κ. Νικολαΐδου περὶ ἐγγραφῆς τῶν ἐπι-
σήμεων ἐγγράφων, ἀλήσεως, εἰδοποιήσε-
ων κ.λ. καὶ εἰς τὴν ἑλληνικὴν ἡμερομη-
νίαν. Ἐν τέλει τῆς ἀγορεύσεώς του ὁ κ.
Νικολαΐδης ἐννοήσας τὴν ἀποτυχίαν ἐ-
νεκεν τῶν ἀπουσιῶν, ὀρθῶς εἶπεν ὅτι
«δύναμαι κύριοι νὰ ἀποσύρω τὴν πρότα-
σίν μου, ἀλλὰ θέλω νὰ ἡττηθῶ διὰ τῆς
ψηφου σας ἵνα μάθῃ ὁ κόσμος ὅτι καὶ πε-
ρὶ τῶν ἀθωοτέρων πραγμάτων προκειμέ-
νου εὐρίσκομεν ἰσχυρὰν καὶ συνησπισμένην
ἀντίδρασιν. Ἀπερρίφθησαν λοιπὸν διότι ἐν
τῇ συζητήσει τῶν προτάσεων τούτων ὁ
μόνον χριστιανικὰ μέλη παρήσχον, δύο δὲ
Ὀθωμανοί, εἰς τῶν ὁποίων ὁ Μεχμετα-
λῆς ἐψήφισε μετὰ τῆς Κυβερνήσεως. Ἀ-
κατανόητον τῇ ἀληθείᾳ τί παθὼν ὁ Μεχ-
μεταλῆς ἀντιπολιτεύεται τοσοῦτον κατὰ
τὴν σύνοδον μάλιστα ταύτην· τὰ αἰρετὰ
μέλη ἅτινα ὥς καὶ ὁ ἴδιος ἀναγνωρίζει
ἐργάζονται ὅσον δύνανται πρὸς τὸ καλὸν
τοῦ τόπου ἄνευ διακρίσεως θρησκευμα-
τος. Ἐνῶ δὲ κάλλιστα βλέπει τὴν συ-
στηματικὴν ἀντιπολίτευσιν τῶν Κυβερ-
νητικῶν μελῶν πρὸς ὅ,τι καλὸν τῆς πα-
τρίδος, ἔρχεται ἐπικουρὸς αὐτὸ τοῦτο τὸ
αἰρετὸν μέλος τὸ ταχθὲν ὅπως ὑπερασπί-
σῃ εἰλικρινῶς τὰ συμφέροντα
τῆς πατρίδος του. — Ὅσον δ' ἀφορᾷ τὰς
συνεχεῖς ἀπουσίας τῶν χριστιανικῶν με-
λῶν δι' ὧν τοσοῦτον καλὰ διὰ τὸν τό-
πον πράγματα ἀπόλλυνται, θὰ γράψω-
μεν ἐν ἐκτάσει προσεχῶς, ἵνα μὴ τυχὸν
οἱ ἐλλογεῖς τῶν διατελῶσιν ἐν πεπλανη-
μένῃ θέσει. — Τὸ πέρυσιν προταθὲν καὶ ἀ-
ποσυρθὲν ὑπὸ τῆς Κυβερνήσεως νομο-
σχέδιον «περὶ συντάξεως ὑπαλλήλων»
καὶ πάλιν κατατεθὲν προχθὲς μὲ μόνην
τὴν διαφορὰν ὅτι καὶ οἱ ἰθαγενεῖς ὑπάλ-
ληλοι θὰ ὦσιν ἐγγεγραμμένοι εἰς τὸν
κατάλογον τῶν συνταξιούχων συζητη-
θήσεται αὔριον. Ἐσμέν ἐκ τῶν προτέ-
ρων πεπεισμένοι ὅτι οὐχὶ μόνον καὶ τοῦ-
το τὸ νομοσχέδιον θὰ ἐπιψηφισθῇ, ἐπω-
φελουμένης τῆς Κυβερνήσεως τῶν ἀπου-
σιῶν καὶ τῶν διαφωνιῶν τῶν αἰρετῶν
μελῶν, ἀλλὰ καὶ περὶ ἐπιψηφίσεως ἐξο-
στρακισμοῦ τῶν πολιτῶν ἐὰν προέκειτο

θά ἐψηφίζετο ἀνενοχλήτως. — Ἡδὴ συζητεῖται τὸ «περὶ ἐκτελέσεων δικαστικῶν ἀποφάσεων» νομοσχέδιον τῆς Κυβερνήσεως. Κλείει δὲ τὰς θύρας καθ' ἃ μολάνομεν τὸ τοσοῦτον τὸν τόπον ὠφελήσαν!!! Νομοθετικὸν ἐν τῷ μέσῳ τῆς προσεχοῦς ἐβδομάδος. Εἴθε ταχύτερον.

Μὴ σχόντες τὸν ἀπαιτούμενον καιρὸν ὅπως δόμεν ἀμέσως ἀπάντησιν τῷ ἐν Λευκωσίᾳ ἀνταποκριτῇ μας ἀναφορικῶς πρὸς ὅσα ἐν τῷ παρελθόντι φύλλῳ κατεχωρίσθησαν, πράττομεν τοῦτο ἐν συντόμῳ σήμερον οὐδεμίαν ἔχοντες πρόθεσιν προσβολῆς ἐναντίον τινός.

Τὸ μόνον ὅπερ μένει ἀνεξήγητον καὶ τὸ μόνον συνταράξαν, καὶ δικαίως, τοὺς τε συμπολίτας ἡμῶν καὶ πάντας τοὺς ἐκλογεῖς τοῦ ἐντίμου μελούς τοῦ κ. Δ. Πιερίδου, εἶνε τὸ ὅτι ἔδωκε τὴν προτεραιάν (ἂν ἀληθεύει τοῦτο) ἔγγραφον ὑπόσχεσιν ὅτι θὰ συμψηφίσῃ μετ' αὐτῶν ἐν τῇ ἐπιψηφίσει τοῦ προϋπολογισμοῦ, καὶ αἰφνης τὴν τελευταίαν ὥραν ἤλλαξε φρόνημα. Τοῦτο ὡς καὶ τὴν κατὰ τὴν ἡμέραν ἐκείνην ἀπουσίαν τινῶν τῶν μελῶν, ἐθεώρησαν καὶ θεωροῦν οἱ πλεῖστοι ὡς προηγουμένης συνεννοήσεως ἀποτελέσματα.

Πιθανὸν νὰ μὴ ἔχη οὕτω πιθανὸν ὁ κ. Δ. Πιερίδης νὰ ἐθεώρητε καλὸν νὰ συμψηφίσῃ μετὰ τῶν Κυβερνητικῶν ὡς πρὸς τὸν προϋπολογισμόν, ὅπως μὴ, καθ' ἃ ἠπέλυσεν ὁ Μέγας Ἀρμοστής, διαλυθῇ ἡ Βουλὴ καὶ ναυαγήσωσιν οὕτω πολλὰ τῆς νήσου συμφέροντα, ἀλλ' ὡς κατήντησαν τὰ πράγματα, ἐντιμότερον καὶ ἀνδρικώτερον ἤθελεν εἶσθαι ἡ ἀποχώρησις τῶν κ. κ. Βουλευτῶν καὶ ἡ διάλυσις τοιαύτης κατ' εὐφημισμὸν Βουλῆς ἥτις περὶ ριζικῆς μὲν θεραπείας πολλῶν κακῶν καὶ μεγάλων ὠφελειῶν δὲ δικαιούται νὰ σκέπτεται, μικρὰς δὲ καὶ ἀσημάντους νὰ μὴ δύναται νὰ κάμῃ. Ἐντιμότερον λέγομεν τοῦτο καὶ ἐπαινετώτερον, διότι ἐὰν διὰ νὰ ὑπάρχῃ Βουλὴ πρέπει νὰ γίνηται ὅ,τι θέλει ἡ Κυβέρνησις, τότε πρὸς τί χρειάζεται αὐτὴ; Ἄς μὴ ὑπάρχῃ καὶ ἃς πράττωσιν ὡς θέλουν. Μήπως διὰ νὰ ἀποφασισθῇ ὑπὸ τῆς κεντρικῆς Κυβερνήσεως ὁ οὐχισμὸς Βουλῆς τῆς Κύπρου, ἐγένετο κατόπιν παραπόνων τῶν Κυπρίων κατὰ τῶν Ἀγγλῶν ἐν ταῦθα ὑπαλλήλων ἐπὶ καταχρήσει τινί; ὄχι! Ἡ Βουλὴ νομιζομένη ἀπεφασίσθη κατόπιν παραπόνων ἐπὶ κακῇ καὶ βαρείᾳ διαχειρίσει ἣν ἡ πτωχὴ Κύπρος δὲν ἀνέχεται. Ἄλλ' ἰδοὺ ὅτι οὐδεμίαν ἐπὶ τὸ βέλτιον τροπὴν δύναται ἡ Βουλὴ νὰ κάμῃ ὡς πρὸς τοῦτο πρὸς τί λοιπὸν νὰ ὑπάρχῃ.

Ἄλλως τε, μεθ' ὅλου τοῦ σεβασμοῦ μας πρὸς τὴν γηραιὸν τοῦτον ἀντιπρόσωπόν μας, φανερὸν δυνάμεθα νὰ παραδεχθῶμεν ὅτι ἐσκέπτε

το ὀρθότερον καὶ ἐβλεπε μακροτέρων τῶν λοιπῶν συναδέλφων του.

Τέλος πάντων ἐὰν δὲν εἴχαμεν ἐνώπιόν μας τὰς λαμπρὰς ἀγορεύσεις καὶ συζητήσεις τῆς Α. Π. τοῦ Ἀγ. Κιτίου, τῶν ἀξιολόγων κ. κ. Γ. Μαληκίδου, Δ. Νικολαΐδου, Π. Κωνσταντινίδου καὶ τῶν λοιπῶν ἀξιολόγων μελῶν, ἰδίως ὅμως τὸ ἀνδρικὸν ὕψος καὶ τὸ ἀκλόνητον φρόνημα δι' ὃν κυρίως ἐν τῇ παρούσῃ συνόδῳ πηλαίει μετὰ τῶν Κυβερνητικῶν ἡ Α. Πανιερότης, ἐκινδυνεύομεν νὰ ἀκούσωμεν καὶ πάλιν κατηγορίας ὅτι δὲν εἴμεθα ἀξιοὶ νὰ ἔχωμεν Βουλὴν.

ΦΥΡΑΗΝ ΜΙΓΑΗΝ.

Ἀναγνώσατε νὰ ἴδῃτε τί ἐπιστολὴν ἔλαβον ἐκ Λάρνακος.

Φίλε Συντάκτα!

Μακαρίζομεν ἀληθῶς ὅσους τοὺς Λεμησιῶνους, διότι ἔχοντες ὡς εἰς τὸ παρελθὸν φύλλον ἔγραψες, ὁκτώ ἰατροὺς, θὰ ἔχετε τοῦλάχιστον 4 ὥρας τὴν ἡμέραν ἐπισκέψεις πτωχῶν ἀπὸ ἡμίσειαν ὥραν ἂν ἀφιερῶσιν ἕκαστος, θὰ ἔχετε δὲ ὁκτώ, ἂν ἡ καλωσύνη των εἶνε τὸσον μεγάλη ὥστε νὰ ἀφιερῶσιν ἕκαστος ἀπὸ μίαν ὥραν. Ἐπιθυμῶ νὰ μάθω καὶ παρακαλῶ φανέρωσέ μοι.

Ρολόγι.

Ἀπ. Σ. (Τί ν' ἀπαντήσωμεν ἄρα γε τῷ εἰς αὐτόν;) Κύριε Ρολόγι! Ἀκόμη... δηλαδή δὲν... ὄχι ὄχι... τὸ ἀπεράσιον ἄλλα... γὰρ νὰ σὲ πῶ; θὰ σ' ἀπαντήσω ἄλλην φορὰν. [λείπει με καὶ σὺ κί' ἡ ἐρώτησίς σου].

Φίλε Σαλπιγκτά!

Παρακαλῶ νὰ φιλοξενήσῃτε εἰς τὰς στήλας τῆς «Σαλπιγγός» σας τὴν μικρὰν ταύτην διατριβήν μου, δι' ἣς πρόκειται νὰ ψέξω κατὰ τὴν διαγωγὴν συγχωριτῶν μου τινῶν ὧν δὲν δύναμαι ν' ἀφήσω νὰ παρέλθωσιν ἐν σιγῇ τὰς πράξεις, πεποιθὼς ὅτι τὰ ὀλίγα ταῦτα ἔσονται ἀρκετὰ πρὸς τωφρονισμόν των.

Ἔτος εἰσέτι δὲν παρήλθε Σαλπιγκτὰ φίλτατε ἀφ' οὗτο τοῦ χωρίου τοῦτο (ἡ Λάνια) ἡξιώθη ἀγαθοὶ τινος διδασκάλου. Οἱ τόνονοι ὕγια ἔχοντες καὶ τὴν τοῦ χωρίου πρόδοον εἰλικρινῶς ποθοῦντες ἔθεντο αὐτὸν ὑπὸ τὴν προστασίαν των, οὗτος δὲ διὰ παντὸς τρόπου προσεπάθει νὰ μὴ διαψεύσῃ τὰς ἐλπίδας των. Καὶ ὄντως οἱ καρποὶ τοῦ ἤρχισαν ἤδη ν' ἀναφαίνωνται· οἱ παῖδες ἀναγινώσκουσιν ἐλευθέρως καὶ ἀνάλογον πείραν πρὸς τὸ γράφειν ἀπέκτησαν, μαθήματα δὲ ἀνώτερα ἤρχισαν νὰ τίθενται εἰς ἐνέργειαν, ὅτε ἐλεεινοί τινες καὶ τῆς προόδου ἐχθροὶ διέκοψαν τὴν σωτήριον πορείαν τοῦ σχολείου διὰ βδελυρῶν πράξεων προξενήσαντες ταραχὰς καὶ συγχύσεις.

Θύμα λοιπὸν τῶν ἀνοησιῶν των ὑπὴρξεν ὁ ξένος οὗτος ἄνθρωπος ὁ τὸν νοῦν

ἀναπτύσσων καὶ τὰ τέκνα των φωτίζων, ἐν δίκην ἐνόχου κατώρθωσαν διὰ διαφόρων μέσων καὶ ραδιουργιῶν νὰ καταδικάσωσιν εἰς φυλάκισιν 8 ἡμερῶν καὶ 2 λιρῶν πρόστιμον. Ἦτο ἡ ἀνταρχειότης του! ἤθελον διὰ τοῦ τρόπου τούτου νὰ δείξωσιν εἰς πάντας μέχρι τίνος βαθμοῦ φθάνει ἡ μοχθηρία καὶ ἡ ἀβελτηρία των.

Δὲν ἠρκέσθησαν εἰς τοῦτο· ἡδὴ φίλε Συντάκτα πληροφοροῦμαι ὅτι θέλουν τὴν τελείαν τῆς Σχολῆς διάλυσιν, πρωτοῦργος δ' ὡς μανθάνω εἶνε αὐτὸς ὁ πρόεδρος τῆς Ἐπιτροπῆς ὅστις καὶ ἱερεὺς δυστυχῶς τυγχάνει. Τοῦτο ἔσεται βεβαίως τὸ συμπλήρωμα τῆς μοχθηρίας των.

Οἱ Λανῖται ἔπρεπε διὰ παντὸς τρόπου νὰ ἀναδεικνύωνται ὡς προοδευτικοί. Ἐπρεπε νὰ φαίνωνται ἀντάξιοι τῶν ἐν ταῖς πόλεσι συγχωριτῶν των καὶ διὰ πάσης θυσίας νὰ διατηρήσωσιν τὴν Σχολὴν των· ὡς ἄνθρωποι δὲ οἵτινες ὡς ἐκ τῶν ἐργασιῶν των καθ' ἑκάστην συναλλάττονται μετὰ τῶν ἐν Λεμησιᾷ ἐμπόρων εἶνε ἀνάγκη ἀπκράιτητος νὰ γνωρίζωσι γράμματα ἀφοῦ μάλιστα ἄνευ γραμμάτων σήμερον οὐδὲν κατορθοῦται.

ὑπερασπίσατε λοιπὸν διὰ τῆς μεγαλοφρονίας «Σαλπιγγός» σας τὴν διατήρησιν τῆς Σχολῆς ταύτης ἀγαπητὰ Συντάκτα, πείσατε δὲ τὸν σεβάσιμον λειτοῦργον τοῦ ὑψίστου ὅτι καθήκον του εἶνε ὄχι ὑπὲρ τῆς καταστροφῆς καὶ διαλύσεως, ἀλλ' ὑπὲρ τῆς διατηρήσεως τῆς σχολῆς νὰ φροντίζῃ καὶ προσπαθῇ, ἀναγγείλατε δ' αὐτῷ ὅτι αἱ συνέπειαι τῶν ἀνοησιῶν ἐκείνων οἵτινες ποθοῦσι τὴν διάλυσιν τῆς Σχολῆς ἔσονται μετὰ γάλα καὶ χρεῖαι.

Εἰς ἁρῶν καὶ λυπούμενός.

Φίλε Συντάκτα!

Ἀκατανόητον φαίνεται ἡμῖν πῶς ὁ τε ἀνταποκριτὴς σας ἐκ Λευκωσίας καὶ ἡ «Φωνὴ τῆς Κύπρου» ἐθαλοτυφλοῦντες περὶ τῆς σκανδαλώδους πορείας ἣν ἠκολούθησεν ἀπ' ἀρχῆς μέχρι σήμερον ὁ κ. Δ. Πιερίδης Βουλευτὴς δυστυχῶς τοῦ διαμερίσματος Λεμησοῦ — Πάφου, προσπαθοῦσι νὰ πείσωσι τοὺς πάντας ὅτι οὐδὲν ἔπραξε παρὰ τὸ καθήκον του ὁ Κύριος οὗτος. Ἀλλ' ἐρωτῶμεν, ἐὰν τὸ καθήκον του ἦτο τοῦτο, τὸ νὰ προσθέσῃ δηλ. μίαν ἀκόμη ψήφον εἰς τὴν πλειοψηφίαν πάντοτε μερίδα τῶν Κυβερνητικῶν, τότε κατὰ τίνος τρόπον ὑπηρετεῖ τὰ συμφέροντα καὶ προσπαθεῖ ὑπὲρ τῆς ὠφελείας τῶν ἐκλογέων του; Ἐὰν δὲ ἐθεώρησε καλὸν —κατὰ τὴν ιδέαν του— νὰ συμψηφίσῃ μετὰ τῶν Κυβερνητικῶν ἐν τῇ ψηφίσει τοῦ προϋπολογισμοῦ, διατί τὴν προτεραιάν ὑπεσχέθη ἐγγράφως ὅτι θὰ συμψηφίσῃ μετὰ τῶν λοιπῶν συναδέλφων του; Αὕτη καὶ μόνη ἡ ἐρώτησις ἀρκεῖ πιστεῦν νὰ πείσῃ τὸν τε ἀνταποκριτὴν σας καὶ τὴν «Φωνὴν» ὅτι ἀεὶ γὰρ νὰ σιωπήσωμεν πλέον...

Διαιτελῶ κτλ.

Εἰς ἐκλογάς.

Κυρία Σάλπιγγα !

Είμαι πού τὸ χωρίον μου· οἱ γραμματι-
σμένοι τὸ λέγουν κωμόπολιν· ὁ τκοπὸς 'κόμη
νὰ γίνη πόλις, ἀλλὰ μάχεται· θέλω νὰ σοῦ
γράψω κάτι τι μὰ τὰ γράμματά μου εἶνε ὀλί-
γα· ὁ μακαρίτης ὁ πατέρας μου μ' ἐβόλε 'ς
σένα παπᾶν κ' ἔμαθα κάμποσα γράμματα
ἐπ' ἡγὰ ὡς τὸ μισὸν ψαλτῆρι, μὰ ὕστερα τὰ
σκόρπισα ὅλα μέσ' 'ς τὰ χωράφια. Τέλος
παντῶν πολυλογῶ κίθλας καὶ δὲν ξεύρω τὸ
σύστημά σου, μὲ συμπάθειον ὅμως. Θέλω νὰ
σοῦ πῶ καὶ τι καὶ ἂν θέλῃς πέραστα 'ς τὴν
'Σάλπιγγα', εἰδὲ μὴ μιστὴ ἐντροπὴ δική
σου μιστὴ δική μου, μὰ ἐπειδὴ εἶνε ἐντροπὴ
μου νὰ μαιράσω ἴσα ἴσα μαζὶ τοῦ, πᾶρε
σὺ τὰ τρία τέταρτα διὰ νὰ μὴ τοῦ κακο-
φνή. Ἐχομεν ἕναν δάσκαλον ποῦ κάμνει
πολλὰ τὸν μιάλον, μὰ κακὰ ἐν τὰ ψέματα,
μοῦ φαίνεται οὔτε μιτση δὲν ἔνι. Ἐκαμεν
μὴν δουλειὰν ποῦ δὲν τὴν χωνεύεις. Ἐπ' ἡγε-
φίλε μου καλέ μου μέσα 'ς τὸν καφενὲν κ'
ἐφώνησε τοὺς μαθητὰς τοῦ ποῦ ἐπαιζέ-
αν ἀπ' ἐξω νὰ τοὺς τραττάρη, καὶ τοὺς ἰδίαν
θλους ἀπὸ ἕνα λοκκοῦμι· εἰς ἕνα ὅμως παιδί
ξένον ἀφοῦ τοῦ εἶπεν 'ἀνοιξε τὸ στόμα σου',
καὶ τὸ ἀνοιξεν, ἀντὶ νὰ τοῦ θάλῃ τὸ λοκ-
κοῦμι, ἔχωσε τὸ δακτύλι τοῦ μέσα 'ς τὸ στό-
μα τοῦ παιδιοῦ κ' ἐκακοφάνη πολλὰ τοῦ πα-
τέρα τοῦ παιδιοῦ ἀποῦ ἦλθε κ' ἐκλαίει.

Ὡς σοῦ φαίνεται κυρὰ 'Σάλπιγγα'
τοῦτο; Ἐγὼ ἐνθυμοῦμαι μὴν φορὰν ποῦ
διέβαζα 'ς τὸν παπᾶν δὲν ξεύρω εἶντα μοῦ
ζητήσεν ἕνας ποῦ τ' ἄλλα κοπέλια ποῦ δια-
βάζαμεν μαζὶ καὶ ἰδεῖξά του ἱτὰ τὸ δα-
κτύλι μου μὲ συμπάθειο... ξεύρεις...
κ' ἐσιάστην με ὁ παπᾶς κ' ἐτσάκκισεν ἕνα
δεκράνιν πάνω μου, ὁ Θεὸς ἀναπαύσῃ τον,
κ' ἐβγαλὲν με ὅλη 'μέρα καὶ τοῦ ἄλθεα ρόδι
διὰ νὰ ταγίξῃ τὰ βούδια. Δέ ταις τέλῃς
πάντων ταις προκοπαδὲς μας καὶ ὅ, τι θέ-
λεις κάμε. ὁ φίλος σου

Κουρνούτας.

Ε. Σ. Ἀργησα κομμάτι νὰ τὰ βάλω
καὶ συμπάθειο Κουρνούτα μου.

Ὅφειλον νὰ συστήσωμεν εἰς τοὺς πελά-
τας μας προσοχὴν εἰς τὰ ἱκανὰ τὰ ὅποια
ἀγοράζουν, διότι ὁ συμπατριώτης καὶ ὁμό-
τεχνός μου κ. Ἰωάννης Τζαγκάδας δυσ-
ριασταθεὶς φαίνεται μετὰ τοῦ ἐντύπου συμβό-
λου ὅπερ μέχρι σήμερον μετεχειρίζετο ἐπὶ
τῶν πακκέτων τοῦ καπνοῦ του, ἤρχισεν ἤδη
ἀπὸ τινος νὰ μεταχειρίζεται τὸ σύμβολον
τῶν δύο περιστερῶν ὅπου ἡμεῖς ἐξ ἀρχῆς
ἐνετυπώσαμεν καὶ μέχρι σήμερον μεταχειρι-
ζόμεθα. Ὁ σκοπὸς δὲ, ὡς δύναται πᾶς τις
νὰ ἐννοήσῃ, εἶνε νὰ πωλῇ καπνὰ κατωτέρας
ποιότητος καὶ ἀξίας εἰς τοὺς ἀπλοϊκώτερος
καὶ ἀγραμμάτους πελάτας μας ὥστε ὡς
μόνον σύμβολον τοῦ καλοῦ καπνοῦ ὃν ἡγού-
ρον, ἐσυνείθισαν νὰ ἐξετάζωσιν ἂν τὸ σῆμα

τῶν δύο περιστερῶν εὐρίσκειτο ἐντυπον ἐπὶ
τοῦ πακκέτου. Ἀνὸ κ. Ι. Τζαγκάδας
δυσχερестήθη μετὰ τοῦ σήματος ὅπερ μετε-
χειρίζετο, νομίσας ὅτι ἐκεῖνο ἔπαιε τὸ νὰ
μὴ ἔχῃ πολλοὺς πελάτας, ὡφείλε νὰ τὸ ἀ-
φήτῃ, ἀλλ' ὅχι καὶ νὰ προσλάβῃ τὸ ἡμέ-
τερον. Τοῦτο κατ' οὐδὲν διαφέρει ἀνθρώ-
που προσπαθοῦντος ν' ἀποκτήσῃ ἀξίαν ὑπὸ
ξένα καλὰ φορέματα, ἢ μᾶλλον κατ' οὐδὲν
διαφέρει κιβδηλίας καθ' ἣς νομίζω καὶ ὁ
νόμος ἐξανίσταται.

Ταῦτα ὑπ' εὐθύνην μου κ. Συντάκτα,
διατελῶ, κλ. Παττίκης.

Ἐκ τοῦ Δημαρχείου Λεμεσσοῦ.

Τῇ 5]17 Μαρτίου 1885.

Τὸ Δημοτικὸν Συμβούλιον Λεμεσσοῦ ἐπι-
θυμοῦν νὰ ἱσομορφωθῇ πρὸς τὴν αἰτήσιν
τῶν ὑπογεγραμμένων τὸ ὑπὸ ἡμερομηνίαν
18]30 Ὀκτωβρίου 1884 ἔγγραφον συνδρο-
μῶν ὑπὲρ τοῦ διορισμοῦ δημοτικοῦ ἱατροῦ
διπλωματούχου Εὐρωπαϊκοῦ Πανεπιστημίου
καὶ ἰφοδισμένου μὲ ἄδειαν τοῦ ἱατροσυνε-
δρίου Ἀθηνῶν ἕνα μετέρχητρι τὸ ἱατρικὸν
ἐπάγγελμα ἐν Ἑλλάδι καὶ εὐρὸν ὡς τοιοῦ-
τον τὸν ἱατρὸν κ. Γ. Θ. Τερζῆ, ὅστις κα-
τέτισεν ἐνώπιον τοῦ Δημ. Συμβουλίου ἀπαν-
τα τὰ ἔγγραφα μαρτυροῦντα τὰς ἀνωτέρω
ιδιότητας αὐτοῦ, συντάξε μετ' αὐτοῦ τὸ
παρὰ πόδας συμβόλιον τὸ ἱστορικὸν δημοσι-
εύεται χάριν τῶν ἐνδιαφερομένων.

Ἀντίγραφον Συμβολαίου.

Μεταξὺ τοῦ Δημαρχείου Λεμεσσοῦ ἀντι-
προσωπαυομένου παρὰ τοῦ Προέδρου κ. Χρι-
στοδοῦλου Καρύδη ἀφ' ἑνὸς, καὶ τοῦ κ. Γε-
ωργίου Θωμᾶ Τερζῆ ἱατροῦ, ὑπηκόου Ἑλ-
ληνος ἀφ' ἑτέρου, συνωμολογήθησαν τὰ ἐ-
πόμενα.—

Ὁ Δήμαρχος κ. Χ. Καρύδης δυνάμει τοῦ
ὑπὸ ἡμερομηνίαν 6 Μαρτίου 1885 πρακτι-
κοῦ τοῦ Δημοτικοῦ Συμβουλίου συμφώνησε
μετὰ τοῦ ἱατροῦ κ. Γ. Θ. Τερζῆ ὅπως ὁ τε-
λευταῖος οὗτος ἀναλάβῃ τὰ καθήκοντα δη-
μοτικοῦ ἱατροῦ τῆς πόλεως ταύτης ὑπὸ
τοὺς ἐπομένους ὅρους:

α') Ὅφειλε ὁ ἱατρὸς νὰ ἐπισκέπτεται
τακτικὴν πελατεῖαν ἐξ 82 οἰκογενειῶν ἐγγε-
γραμμένων ἐν τῷ ἔγγραφῳ τῶν συνδρομῶν τῆς
18]30 Ὀκτωβρίου 84 καὶ τοῦ ὁποῦ ἂν
τίγραφον ὑπογεγραμμένον παρὰ τοῦ Δημάρ-
χου δίδεσθαι εἰς χεῖράς του καὶ νὰ πρέχῃ
τὴν πρόθυμον συνδρομὴν του καὶ ἐν ἡμέρᾳ
καὶ ἐν ὥρᾳ νυκτὸς ὅταν ἡ ἀνάγκη τὸ κα-
λῇ!—

β') Νὰ ἐπισκέπτεται ἐπίσης οἰκογενεῖας
ἀπόρους, ἐφ' ὅσῳ δύναται νὰ πράττῃ τοῦτο,
ὅς ἤθελεν ὑποδείξει εἰς αὐτὸν τὸ Δημοτικὸν
Συμβούλιον.—

γ') Ὁ ἱατρὸς ἐκπληρῶν τὰς ἀνωτέρω

ὁποχρεώσεις του δύναται νὰ ἐπισκέπτεται
καὶ ἐκτάκτως ἀσθενεῖς πρὸς ἴδιον αὐτοῦ ὁ
φείλος, δὲν δικαιοῦται ὅμως ν' ἀπέρχηται εἰς
τὰ χωρία εἰμὴ ὅταν τὸ Δημοτικὸν Συμβού-
λιον ἤθελε παρέξει αὐτῷ τὴν πρὸς τοῦτο
συγκατάθεσιν του.—

δ') Ὁ ἱατρὸς ὀφείλει νὰ ἐκπληρῶι ἀνευ
ἀμοιβῆς καθήκοντα χειρουργικῆς καὶ μαι-
ευτικῆς πρὸς τὴν τακτικὴν αὐτοῦ πελατεῖαν
καὶ πρὸς τὰς ἀπόρους ἐν Λεμεσσοῦ οἰκογε-
νείας ὅς ἤθελε τῷ ὑποδείξει τὸ Δημαρχεῖον.
(ἀκολουθεῖ)

(ὑπογ) Χρ. Καρύδης, Δήμαρχος.
Γ. Θ. Τερζῆς, ἱατρός.

ΕΜΠΟΡΙΚΑ Λεμεσσοῦ.

(λίρα Ἀγγλίας Γρ. 132.)

Ἀνακριβῶς, ὡς ἐξ ἀνακριβῶν εἰδή-
σεων, ἐδημοσιεύθησαν εἰς τὸ παρελθὸν
φύλλον αἱ τιμαὶ τῶν οἴνων.

Αἱ τιμαὶ τούτων κατὰ τὸ ὀκταήμερον
τοῦτο εἰσὶν αἱ ἐξῆς:

Κρασία ἄπισσα γρ. 170

Συνήθη 150—160

Εὐχισμένα 70—136

Ρακή 19 βαθμ. ἡ ὀκτὰ 72—75 παρ.
Σταφίδα 32—35 „

Λευκωσίας (λίρα ἀγγλ. Γρ. 182.)

ὁ σίτος τὸ κοιλὸν (22 ὀκ.) Γρ. 18—20.
ἡ κριθή „ [16 ὀκ.] 10—12.
ἀλευρὶν ἀκοσκίνιστον ἐντόπιον 40—45

Λύσις τοῦ 53 αἰνίγματος.

κόμη—ἀκόμη

Λυτὴρ ὁ Ε. Κ.

Αἶνιγμα 54

Τερπνὴ ὥρα ἂν μὲ λύσης

εἶμαι κ' ἔσομ' αἰωνίως.

Ἄν δὲ μ' ἀναγραμματίσης

Θεὰ γίνομ' αἰφνιδίως.

Εἰδοποιήσεις.

Ὁ κ. Ἀγαθοκλῆς Ν. Γαλανίδης ἐν
Λεμεσσοῦ ἐπρομηθεύθη θειάφι καὶ τὰς
ἀπαιτουμένας μηχανὰς διὰ τῶν ὁποίων
καπνίζονται τὰ ἀμπέλια πρὸς ἀπαλλαγὴν
ἀπὸ τῆς κάμψης καὶ διαφόρων ἄλλων ἐ-
πιβλαβῶν ἐντόμων. Ἐπειδὴ δὲ ἡ κα-
ταλληλοτέρα ἐποχὴ τοῦ καπνίσματος εἶ-
νε ἡ προῦσα, εἰδοποιῶνται οἱ ἀμπελουρ-
γοὶ ἕνα προμηθευθῶσιν ἐγκαίρως.

Ἐκ τοῦ τυπογραφείου ἡ ΚΥΠΡΟΣ
ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΝΙΚΟΠΟΥΛΟΥ ἐν Λευκωσίᾳ.